

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Cebotari Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-l Xxxxx;

Dragan Păun Vasile, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx, r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.04.2018 - 04.07.2019

2. instanța de apel: 01.08.2019 – 22.10.2019

3. instanța de recurs: 19.02.2020 – 13.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 04 iulie 2019, Cebotari Igor Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa numită prin prezenta sentință, s-a adăugat lui Cebotari Igor parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Donduşeni din 31.03.2015, definitiv stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Cebotari Igor s-a suspendat condiționat, pe un termen de probațiune de 4 ani și nu va fi executată dacă, Cebotari Igor, în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul

fără consimțământul organului care va pune în executare sentința și să participe la programe probaționale.

Dragan Păun Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Dragan Păun s-a suspendat condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani și nu va fi executată dacă, în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune și, prin comportare exemplar și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care va pune în executare sentința și să participe la programe probaționale.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Crețu Gheorghe și s-a încasat în mod solidar din contul inculpaților Cebotari Igor și Dragan Păun în beneficiul lui Crețu G. prejudiciul material în mărime de 27679,04 lei, prejudiciul moral în mărime de 3000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei. În rest, acțiunea civilă înaintată de către Crețu Gheorghe, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Cebotari Igor și Dragan Păun, la 14.12.2015, între orele 08:00-14:50, în s. Negrea, r-nul Hîncești, împreună și prin înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns au pătruns în casa lui Crețu Gheorghe, de unde au sustras un notebook cu prețul de 7679,04 lei și bani în numerar în sumă de 20000 lei, astfel, cauzând părții vătămate daună considerabilă în sumă totală de 27679,04 lei.

Astfel, acțiunile lui Cebotari Igor și Dragan Păun au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și c) Cod penal, după indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a recunoaște vinovat pe Cebotari Igor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, a adauga pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Dondușeni, din 31.03.2015, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar pe Dragan Păun vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal și în baza acestui articol a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis .

În motivarea cererii de apel s-a indicat:

- sentința se contestă ca fiind ilegală și necesară de a fi casată, deoarece instanța de judecată unilateral a examinat probele, iar modalitatea de motivare a soluției privind stabilirea pedepsei denotă că, nu s-au apreciat probele prezentate

de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, indicând la insuficiența de probe utile;

- nu este de acord cu sentința, sub aspectul aplicării unei pedepse prea blânde inculpatului și necesită a fi casată din următoarele considerente și anume, Cebotari Igor la 31.03.2015, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, prin prisma art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an, și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și munca cinstită, va îndreptăți încrederea acordată, ceea ce Cebotari Igor nu va îndreptăți, or comite infracțiuni în continuu, conform F-246, de aceea consideră că e necesar ca el și Drăgan Păun să fie izolat de societate;

- prin aplicarea a unei pedepse penale cu un termen de probă nu au fost realizate scopurile pedepsei penale, stipulate în art. 61 Cod penal.

3.2 Avocatul Șura M. în numele părții vătămate Crețu G., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a stabili inculpaților o pedeapsă potrivită și echitabilă faptei săvârșite și solicitată de către acuzatorul de stat, cu încasarea din contul inculpaților în mod solidar, a prejudiciului material cauzat părții civile în mărime totală de 33 179,04 lei, cât și despăgubirile cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei, inclusiv a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică acordată în cadrul cercetării judecătorești părții vătămate în baza probelor prezentate.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de fond, fără careva suport probant a respins nemotivat și pretinsa cerere a părții vătămate de a încasa din contul inculpaților a despăgubirilor cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei, ca fiind o recompensă neexagerată și posibil de a aduce careva satisfacție compensatoare părții civile și membrilor familiei sale pentru afecțiunile cauzate prin infracțiune și consecințele survenite;

- sentința contestată o consideră ilegală și sub aspectul aplicării unei pedepse mai blânde inculpaților;

- prin aplicarea a unei pedepse penale cu un termen de probă nu au fost realizate scopurile pedepsei penale, stipulate în art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința, în partea individualizării pedepsei și în această parte pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: lui Cebotaru I. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită, a fost adăugată partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 31.03.2015,

stabilindu-i definitiv inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Lui Dragan P., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, acțiunile intenționate ale inculpaților Cebotari Igor și Dragan Păun comise în circumstanțele constatate, exprimă sub aspect subiectiv și obiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute în art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, după indici calificativi *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane prin pătrundere în loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Astfel, în viziunea instanței de apel, inculpații Cebotari Igor și Dragan Păun la 14.12.2015, între orele 08:00-14:50, în s.Negrea, r-nul Hîncești, împreună și prin înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns au pătruns în casa cet.Crețu Gheorghe de unde au sustras un notebook cu prețul de 7679,04 lei și bani în numerar în sumă de 20000 lei, astfel, cauzând părții vătămate daună considerabilă în sumă totală de 27679,04 lei.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de apel a indicat, că deși instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis în această parte.

În continuare, instanța de apel a reținut, că circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului Cebotari Igor nu au fost reținute. Iar, conform prevederilor art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost identificate.

La fel, instanța de apel a stabilit că, circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului Dragan Păun, nu au fost reținute. Iar, conform prevederilor art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost identificate.

La fel, instanța de apel a indicat că, circumstanțele în care au fost săvârșite faptele, reținând că anterior Cebotari Igor la 31.03.2015 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, prin prisma art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată. La fel, se atestă că pe numele lui Dragan Păun au fost inițiate mai multe cauze penale.

Față de limitele de pedeapsă prevăzute de legiuitor pentru infracțiunile din speță, raportat la criteriile enunțate mai sus, instanța de apel a reținut că faptele

inculpaților Cebotari Igor și Dragan Păun prezintă un pericol social, dedus din relațiile sociale lezate, respectiv instanța de apel, a aplicat inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit.b), c) și d) Cod penal, pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare inculpat în parte.

În aceeași ordine de idei, în privința inculpatului Cebotari Igor, instanța de apel a considerat necesar de reiterat prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, or pînă la examinarea cauzei penale în privința lui Cebotari Igor acesta în interiorul termenului de probă a comis fapta imputată.

Or, potrivit sentinței Judecătoriei Dondușeni din 31.03.2015, Cebotari Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal și condamnat la 3 ani 6 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, prin prisma art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă fixat, nu va comite o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond nejustificat a făcut uz de prevederile art. 90 Cod penal, care nu sunt aplicabile speței, or din materialele cauzei rezultă că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în speță îi va favoriza pe inculpați să săvârșescă pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, circumstanțele reale și personale ale inculpaților impun concluzia că aceștia urmează a fi izolați de societate.

Prin urmare, circumstanțele reale și personale reținute în sarcina inculpatului indică la faptul că, scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal poate fi executat prin stabilirea în privința inculpaților a pedepsei închisorii cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că, în apelul depus de avocatul Mihail Șura în interesele părții vătămate Gheorghe Crețu s-a solicitat încasarea din contul inculpaților în mod solidar, a prejudiciului material cauzat părții civile în mărime totală de 33 179,04 lei, cât și despăgubirile cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei, inclusiv a cheltuielilor suportate pentru asistenta juridică acordată în cadrul cercetării judecătorești părții vătămate în baza probelor prezentate, însă temeiuri de casare a sentinței în această parte nu au fost identificate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Harunjen A. în numele inculpaților, prin care solicită casarea acesteia, în partea individualizării răspunderii și anume în partea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, cu menținere hotărârii primei instanțe, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului invocă:

- inculpații la depunerea cererii de recurs își schimbă poziția în apărare și anume recunosc vina integral, se căiesc sincer și au recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, or motivul schimbării poziției în apărare a inculpaților îl constituie faptul, că acestora nu le-a fost acordată o asistență juridică calificată, nu le-a fost explicată corect poziția lor inițială în apărare, precum și consecințele care pot surveni în cazul nerecunoașterii vinovăției;

- la negocierea și semnarea prezentului contract de asistență juridică, ambii inculpați au relatat că, deși erau vinovați în săvârșirea infracțiunii incriminate – poziția inițială în apărare de nerecunoaștere a vinei le-a fost recomandată de către apărătorul anterior, fără de a le fi explicate consecințele juridice, aceasta în situația în care inculpații erau determinați din start a recunoaște vina conform actului de învinuire și de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune, or anume din acest considerent inculpații nu au contestat sentința în ordine de apel;

- instanța de apel a reținut în mod eronat circumstanțele de fapt și de drept referitoare la individualizarea răspunderii inculpaților și anume, nu a examinat și nu a epuizat situația de neclaritate în poziția inculpaților, care pe de o parte chipurile nu-și recunosc vina în cele incriminate, iar pe de altă parte - nu au contestat în ordine de apel sentința;

- circumstanță de fapt care viciază decizia instanței de apel, aceasta în situația în care instanța de apel a judecat speța dată, fără de a se convinge de faptul că, inculpaților le-au fost comunicate în mod explicit drepturile și obligațiile, inclusiv și consecințele acestora, or, deși instanța de apel constată caracterul contradictoriu al conduitei inculpaților care, pe de o parte, nu-și recunoșteau la acel moment vinovăția, iar pe altă parte, nu puteau explica faptul de ce nu au contestat sentința instanței de fond prin, care au fost recunoscuți culpabili;

- astfel, consideră ca fiind viciată decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei inculpaților, aceasta în situația în care - instanța de apel nu a reținut în mod corect și nu a întreprins măsuri pentru concretizarea poziției inculpaților, care de fapt își recunosc vinovăția, se căiesc sincer în cele comise și au recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- deși instanța de apel reține faptul lipsei circumstanțelor agravante în acțiunile inculpaților, precum și aflarea la îngrijirea inculpaților a copiilor minori, a câte unu și, respectiv, a câte doi, aceasta statuează în mod eronat și neîntemeiat faptul, că aplicarea suspendării condiționate e executării pedepsei închisorii pentru inculpat, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală mult prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane;

- instanța de fond a stabilit în mod corect și întemeiat posibilitatea aplicării în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal, fiind astfel reținute în mod

corect circumstanțele de fapt și de drept care permit acest fapt, inclusiv caracterizarea persoanei inculpaților, or, condamnarea la ispășirea reală de către inculpați a pedepsei cu închisoarea este o soluție nerațională și reprezintă o soluție de pedeapsă mult prea aspră, inechitabilă, inadecvată și disproporționată în raport cu fapta comisă, aceasta în situația în care inculpații recunosc vinovăția, se căiesc sincer, au conștientizat urmările survenite și au întreprins toate acțiunile pentru a repara dauna cauzată prin infracțiune, or, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Totodată, recurentul indică faptul că, decizia este neîntemeiată în partea individualizării răspunderii și anume în partea excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, astfel semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpații au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpaților și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sanctiunea infractiunii prevazute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ce a fost imputata inculpatilor si pentru care au fost recunoscuti vinovati, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Revenind la prezenta speță, Colegiul menționează că, instanța de apel a casat sentința, în partea individualizării pedepsei și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Cebotaru I. recunoscut vinovat de comiterea infractiunii prevazute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, instanța de apel, conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită, a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 31.03.2015, stabilindu-i definitiv inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Lui Dragan P., recunoscut vinovat de comiterea infractiunii prevazute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infractiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a casat parțial sentința, în partea individualizării pedepsei, aplicatând inculpatilor pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just au ținut cont de faptul că, în privința inculpatilor, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar conform prevederilor art. 77 Cod penal, nici circumstanțe agravante nu au fost reținute. Mai mult ca atât, în prezenta cauză, după cum s-a constatat, inculpații au comis infracțiunea de furt, care potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă. De menționat, este și faptul că la comiterea infractiunii

de furt imputate inculpaților, aceasta a fost săvârșită cu majoritatea semnelor agravate prevăzute la literele respective ale alin. (2) art. 187 Cod penal.

La fel, instanța de recurs atrage atenția, că instanța de apel întemeiat a reținut și faptul, că anterior Cebotari Igor prin sentința Judecătorei Dondușeni din 31.03.2015 a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, prin prisma art. 90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 ani. La fel, anterior și inculpatul Dragan P. a mai săvârșit infracțiuni, fiindu-i aplicată pedeapsa neprivativă de libertate, cu toate că antecedentele penale sunt stinse, instanța de recurs i-a în considerație personalitatea acestuia, concluzionând că inculpații nu au stat pe calea corijării.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a constatat, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpații să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Cebotari I. și Dragan P., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpaților.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al art. 90 Cod penal, dacă, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod

penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpaților, deoarece pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpaților, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei. Totodată, instanța de recurs reține, că și personalitatea inculpaților nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei și cazierul contravențional (f.d. 5-6 , 7-10 v. II, f.d. 217-210 v. I), potrivit căreia, se atestă faptul că, anterior inculpații au mai săvârșit infracțiuni, fiindu-le aplicate pedepse neprivative de libertate, astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpații Cebotari I. și Dragan P. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca aceștia să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge critica recurentului, precum că condamnarea la ispășirea reală de către inculpați a pedepsei cu închisoarea este o soluție nerațională și reprezintă o soluție de pedeapsă mult prea aspră, inequitabilă, inadecvată și disproporționată în raport cu fapta comisă, aceasta în situația în care inculpații recunosc vinovăția, se căiesc sincer, au conștientizat urmările survenite și au întreprins toate acțiunile pentru a repara dauna cauzată prin infracțiune.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința în partea individualizării pedepsei, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că, instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă și fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpații vina în comiterea infracțiunii o recunosc integral, iar instanța de apel nu a întreprins măsuri pentru concretizarea poziției inculpaților, care de fapt își recunosc vinovăția, se căiesc sincer în cele comise și au recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, Colegiul penal reieșind din circumstanțele cauzei constată, că fiind audiați în ședința instanței de apel, în prezența avocatului ales prin contract, inculpații vina nu au recunoscut-o (f.d.198-199 v. II) și nu au colaborat cu organele de drept, ceea ce denotă că nu au conștientizat gravitatea acțiunilor infracționale.

Totodată, instanța de recurs remarcă că prezența la întreținerea inculpaților a copiilor minori, nu constituie un factor decisiv pentru a aplica o pedeapsă neprivativă de libertate, aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către

instanța de apel, în cumul cu datele ce caracterizează persoana inculpaților, coraportate la conduita acestora după săvârșirea faptei și în timpul judecării cauzei, astfel corect a fost stabilită inculpaților pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare reală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpaților o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpaților, a fost individualizată corect și în așa fel, încât aceștia să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpaților Cebotari I. și Dragan P., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Cebotari Igor Xxxxx** și **Dragan Păun Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie